

Βιβλίο

17/11-23/11

Χρεοκοπημένη κλεπτοκρατία

Το νοσηρό σύμπτωμα της μεταπολίτευσης μέσα από τη δημοσιογραφική προσέγγιση του Σταύρου Λυγερού. Μια μυθιστορηματική απεικόνιση της «πολιτικής δεκαετίας του '80» στη Γαλλία από τον Tristan Garcia. Τέλος, ένα υπαρξιακό - πολιτικό μυθιστόρημα από τον Χρήστο Αγγελάκο.

Ξενοφών Μπρουντζάκης

Ξεκινώντας από τα χρόνια της μεταπολίτευσης, με την απίστευτη δυναμική της και την αχαλίνωτη αισιοδοξία για έναν καλύτερο κόσμο, ο συγγραφέας και δημοσιογράφος Σταύρος Λυγερός ξετυλίγει το κουβάρι της πολιτικής αφήγησης εκείνης της περιόδου που χτίστηκε, μεγεθύνθηκε και εκτροχιάστηκε μέσα από μια καρτουνίστικη λογική που απατούσε από την κάθε μέρα και ένα νέο «κεκτημένο», ως διά μαγείας! Εδραιώνοντας ένα ασύστολο πελατειακό ψηφοθηρικό σύστημα, το πολιτικό κατεστημένο της χώρας στο σύνολό του συμπορεύτηκε μέσα από τους κομματικούς του μηχανισμούς με τον λαό μοιράζοντας αναλογικά στόχους και οράματα, χαρίζοντας στην ασυδοσία μία άνευ προηγουμένου νομιμοποίηση, σε πείσμα κάθε λογικής και ορθολογισμού.

Από την κλεπτοκρατία στη χρεοκοπία

Σταύρος Λυγερός
Εκδόσεις: Πατάκης
Σελ.: 422

Έτσι εδραιώθηκε μια πολιτεία όπου η κλεψιά πέρασε ως κοινωνική ανέλιξη των μικρομεσαίων στρωμάτων στην εξουσία, η ασυδοσία συνδέθηκε με την παραγωγικότητα και ο παρασιτισμός με το ελληνικό δαιμόνιο. Μέσα σε αυτό το μεταπολιτευτικό κράτος των ασυστών, αναπτύχθηκε ένα πολιτικό τερατούργημα εικονικής ευδαι-

μονίας με κυρίαρχα χαρακτηριστικά την κλεπτοκρατία, τη σπατάλη, τον ανορθολογισμό, τον παρασιτισμό, την αυθαιρεσία και την αιμωρησία, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο συγγραφέας. Το βιβλίο είναι χωρισμένο σε επτά ενότητες και επιχειρεί μια τομή στο μεταπολιτευτικό πτώμα, του οποίου η σήψη συμπαρασύρει όλη τη χώρα στην άβυσσο. Από την πρώτη κιόλας πρόταση του προλόγου του, ο Λυγερός ξεκαθαρίζει κάτι πολύ ουσιαστικό, που δυστυχώς δεν δικαιώνεται από τις τρέχουσες εξελίξεις. Γράφει και προσυπογράφουμε: «Η κρίση που μαστίζει την Ελλάδα είναι πρωτογενώς πολιτική - κοινωνική και δευτερογενώς οικονομική». Ως μια ηχηρή παράλειψη, σημειώνουμε την κριτική απουσία για τον ρόλο των αριστερών κομμάτων στη μεταπολίτευση.

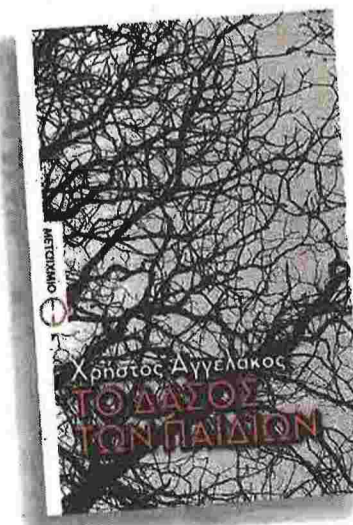
Παίρνοντας αφορμή από τις σχέσεις δυο ζευγαριών, ο συγγραφέας ξεδιπλώνει όλη την περίοδο της κρίσιμης και καθοριστικής δεκαετίας του 1980, μιας δεκαετίας που οι ιδεολογίες βρέθηκαν στο απόγειό τους, σε ένα μεταίχμιο καθοριστικό για τις εξελίξεις που ακολούθησαν. Ο κόσμος άλλαζε με πολύ μεγαλύτερες ταχύτητες από ό,τι μπορούσαμε τότε να φανταστούμε και να παρακολουθήσουμε. Η ιστορία του Ντομινίκ και του Γουίλι, όπως και αυτή της Ελιζαμπεθ και του Ζαν - Μισέλ εξελίσσονται στο Παρίσι υπό την καθοριστική αλλαγή των μέχρι τότε δεδομένων του ελεύθερου και απενοχοποιημένου έρωτα. Οι κοινωνίες βρέθηκαν αιφνής αντιμέτωπες με τον εφιάλητη του AIDS, που όχι μόνο απειλούσε άμεσα τις ζωές των

Η καλύτερη πλευρά των ανθρώπων

Tristan Garcia
Μετάφραση: Μαρία Γαβαλά
Εκδόσεις: Πόλις
Σελ.: 345

ανθρώπων, όχι μόνο ανέτρεπε απόλυτα τις ερωτικές σχέσεις, όπως τις είχε γνωρίσει μέσα στην αδιάλειπτη πορεία της η ανθρωπότητα, παρά άλλαζε βίαια και καθοριστικά όλες τις αντιλήψεις και τις ιδεολογίες που συγκροτούσαν τον σύγχρονο πολιτισμό, τις συν-

θήκες ζωής μέσα στις οποίες διαμορφώνονταν οι ζωές μας, τα όνειρά μας, ο ερωτισμός μας. Σε αυτήν την πραγματικότητα, όπου ήρθαν τα πάνω κάτω στην πιο δυσοίωνή τους εκδοχή, ο έρωτας με το απαστράπτον και σκοτεινό του πρόσωπο πρωταγωνιστεί στις ζωές των ανθρώπων μέσα από τις συγκεκριμένες ιστορίες των ηρώων του μυθιστορήματος, καθώς τα ευγενικά και αλτρουιστικά αισθήματα των ερωτικών σχέσεων αναμειγνύονται με τα ταπεινότερα, εγωιστικότερα και αθλιότερα ανθρώπινα αισθήματα. Ωστόσο, ο συγγραφέας, μέσα από ιδιωτικές σχέσεις, καταφέρνει να γενικεύσει την ιστορία του χαρτογραφώντας μια περίοδο όπου τα ιδιωτικά οράματα καθόρισαν τις πολιτικές εξελίξεις.

Η Λουκία είναι το πρόσωπο μέσα από το οποίο ο χρόνος και η ιστορία γίνονται ένας κόσμος ενιαίος και αδιαπέραστος που, όσο κι αν μεταβάλλεται, τίποτα δεν αλλάζει. Μόνο περιμένει υπομονετικά ώσπου να βουλιάξει μέσα στην ίδια του την ύπαρξη, αναλωμένος στη μελαγχολία ενός παρελθόντος που προδιέγραψε μια για πάντα το μέλλον. Το μυθιστόρημα του Αγγελάκου αποτελείται από ένα σπίτι, ένα δάσος, ένα πρόσωπο κι έναν εμφύλιο περασμένο, αλλά πάντα πανταχού παρόντα στην καθημερινότητα, στις σκέψεις, στον μέσα και έξω προσωπικό κόσμο της Λουκίας που τον κουβαλά στον χρόνο της σαν ένα μαρτύριο της μοίρας. Οι ιστορίες του

Το δάσος των παιδιών

Χρήστος Αγγελάκος
Εκδόσεις: Μεταίχμιο
Σελ.: 245

εμφυλίου έχουν όλες έναν κοινό παρονομαστή που έχει να κάνει με τη βαθιά θρησκευτικότητα, το αναπόφευκτο, όπως αυτό καθορίζεται από την ιδεολογική ηθική όπου το καλό και το κακό είναι προσδιορισμένα απόλυτα και αμετάκλητα σαν η πιο σκληρή και συμπαγής αλήθεια. Το πνεύμα της τιμής, η αίσθηση της θυσίας, η προσήλωση στο

καθήκον, είναι θέματα που βαραίνουν αδιόρατα την εξέλιξη του μυθιστορήματος αλλά και τις τύχες των ανθρώπινων υπάρξεων, που τελικά έμειναν ερημωμένες μέσα στον χρόνο, κάτοχοι και δέσμοι μιας ιερής κληρονομιάς που επιβάλλει το παλιό στο σύγχρονο. Έτσι, η ζωή της Λουκίας, του βασικού προσώπου της μυθιστορίας, πριν καταρρεύσει μέσα στην ίδια της την ύπαρξη, μοιάζει - και είναι - τραγική, κυρίως γιατί έχει προκαθοριστεί από πρόσωπα και γεγονότα που δεν ξεπέρασε ποτέ το συλλογικό και ατομικό ασυνείδητο, κρατώντας σε μίαν ιδιότυπη - ιερή αιχμαλωσία τις ζωές των ανθρώπων και τη δική τους μοίρα.